

Пейо Яворов
Стон

На Лора

Душата ми е стон. Душата ми е зов.
Защото аз съм птица устрелена:
на смърт е моята душа ранена,
на смърт ранена от любов...
Душата ми е стон. Душата ми е зов.
Кажете ми що значат среща и разлъка?
И ето аз ви думам: има ад и мъка —
и в мъката любов!

Миражите са близо, — пътя е далек.
Учудено засмяна жизнерадост
на неведение и алчна младост,
на знойна плът и призрак лек...
Миражите са близо, — пътя е далек:
защото тя стои в сияние пред мене,
стои, ала не чуе, кой зове и стене, —
тя — плът и призрак лек!